

Et forsvar for de danske kerneværdier.

Hvad du gør mod andre, gør du også mod dig selv

Børnene i de syriske flygtningelejre lever under forfærdelige forhold. Der er ingen rindende vand. De sanitære forhold er elendige og hver dag dør børn af diarré og dehydrering. Nogle af børnene i lejrene er danske statsborgere, og nogle deres mødre har bedt om hjælp til at vende tilbage til Danmark, men den danske stat tøver med at hjælpe dem.

Et af argumenterne er baseret på en frygt for, at børnene er blevet så kraftigt indoktrineret med fanatisk jihadisme, at de vil være disponeret for terrorisme alle deres levedage.

Desuden siges det, at børn er forældrenes ejendom og da forældrene har valgt at støtte de islamistiske fanatikeres drømme om kalifatet, må de også stå til ansvar for deres gerninger.

Hvis det går ud over deres børn, har de selv været ude om det. Mange danskere mener tilsyneladende det samme, og de ledende politikere tør åbenbart ikke udfordre dem, så børnene fortsætter med at lide.

ET FÆLLES TRÆK i debatten er det endvidere, at det er børnenes forældre, der har fejlet. I forhold til dem gælder det om at beskytte de danske kerneværdier, så vi kan fortsætte med at være verdens lykkeligste folk. Så enkelt er det imidlertid ikke. Hvad vi gør mod disse børn, har nemlig nogle konsekvenser for os selv og for de danske værdier, som vi gerne vil bevare. Som eksempel på en truet værdi, kan her nævnes den humanisme, som i årtier har gjort Danmark til et land der var højt respekteret i hele verden. I debatten om børnene er det tydeligt, at humanistiske synspunkter ikke nyder fremme. De bliver ofte mødt med hån og afvisning, og så betyder det mindre, at vi derved sætter os selv og vores medmenneskelighed over styr.

Et andet aspekt er forholdet til inter-

Illustration: Gert Ejton

nationale konventioner. Børn har krav på beskyttelse. Det står i FN's børnekonvention. Den har Danmark tilsluttet sig, men den slags betyder åbenbart ikke så meget, som det har gjort. Respekten for FN er på retur. Det bliver verden ikke fredeligere af.

HVAD MERE ER, så er de danske børn i flygtningelejrene danske statsborgere, og som sådan har de nogle rettigheder, der indtil nu har været anset for at være umistelige. Det gælder bl.a. retten til at modtage hjælp fra staten, hvis man kommer i nød. Denne ret har også omfattet mennesker i udlandet. Hidtil har det været praksis, at man ikke skelner mellem folk. Danske drukkenbolte, tyveknægte og svindlere har haft ret til at modtage hjælp fra den danske stat, på linje med uskyldige turister eller

uheldsramte bjergbestigere. Nu ser det imidlertid ud som om denne århundredegamle tradition ikke gælder længere. Så næste gang man holder fest på Christiansborg for dem der har opnået indfødsret, kan man sige til dem, at denne ret nok ikke betyder så meget som man har fortalt dem.

Det siges endvidere ofte, at Danmark er et kristent land, og kristendommen lærer, at alle er lige for Gud. Hans kærlighed er grænseløs, så her gøres ikke forskel på folk. Jesus har sagt, at du skal elske dine fjender, og i kirken kan de synge med Brorson, at Jesus er synderes ven, men for nogle af folkekirkens præster gælder det åbenbart, at når det drejer sig om den synd som nogle danskere har gjort ved at slutte sig til islam, gælder Guds nåde ikke. Hverken Jesus eller Danmark er deres ven. De fordømmes i

bogstaveligste forstand til gråd og tænders gnidsel.

DETTE ER IKKE et forsvar for børnenes forældre. De vendte ryggen til Danmark. De troede ikke på de værdier, som vi kalder danske. De troede ikke på den danske måde at opdrage børn på. De havde ikke tiltro til det danske velfærdssamfund, og humanisme brød de sig heller ikke om. Det mærkelige er, at mange af dem, der nu nægter at hjælpe de nødstedte børn, kommer til at ligne dem, de vil tage afstand fra. På mange områder tror de jo heller ikke på de værdier, vi har kaldt danske.

Humanisme skælder de ud for blodsødenhed, og de mange antiautoritære træk i dansk børneopdragelse, bryder de sig heller ikke om. Denne danske pædagogik har godt nok formået at gøre tusindvis af truede børn og unge til duelige samfundsborgere, men det tror disse islamkritikere ikke på. De er overbevist om, at den vil være uden virkning på flygtningelejrenes børn.

De tror i det hele taget ikke på, at det danske samfund har kræfter nok til at gøre noget ved disse børn. Det er i realiteten en afvisning af de bærende kræfter i velfærdssamfundet. Hvis man spurgte en af de fanatiske islamister om det samme, ville han været helt enig.

LÆREN AF DETTE bør være, at hvad man gør mod andre, gør man også mod sig selv. Det gælder ikke blot for hver enkelt af os, men også for et samfund som helhed. Dette er ikke en opfordring om at åbne grænserne og tage imod alverdens flygtninge, for det kan vi ikke, men vi kan opføre os ordentligt. Derfor bør børnene i flygtningelejrene hentes hjem. Det er ikke blot deres liv det drejer sig om. Det handler også om at bevare de danske kerneværdier, som de fleste af os holder af.

